

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Espai Subirachs

La Judit, filla de l'escultor Josep M. Subirachs, em convida a visitar la sala d'exposicions dedicada monogràficament a l'obra del seu pare. Es diu Espai Subirachs, i es troba al carrer Batista del Poblenou de Barcelona, que més que un carrer és un carreró. Surt de Pere IV, i de seguida s'acaba. L'Espai ofereix 100 obres, entre escultures i obra gràfica, que resumeixen l'evolució de l'artista: l'aprenentatge, l'expressionisme, l'abstracció, el neofigurativisme... Pedra, bronze, terracota, ferro, fusta, bronze... Molta excel·lència. Hi reconec la maqueta del conjunt monumental de dues piràmides, una d'invertida, que va fer per als Jocs Olímpics de Mèxic de 1968. Aquell any va venir al Racó d'en Terri a presentar-la. Subirachs, amic d'en Terri, venia sovint al Racó de Mataró. No sempre a parlar d'escultura: de vegades ho feia de cine, i sovint d'Orson Welles. Jo no deia res perquè era jove i reservat, però connectava amb la seva afició. Algú em recorda que aquest any en fa 100 del naixement d'en Terri, un dels animadors culturals més importants de la Catalu-

“La filla de l'escultor manté una sala d'exposicions amb l'obra del pare

nya sota el franquisme. Com que li vaig escriure les memòries n'hauré de parlar tard o d'hora.

“Tenim 400 peces més en un magatzem”, em diu la Judit. Un dibuixant pot guardar l'obra en carpetes, un pintor la pot mantenir a les parets o en arxivadors. Els escultors necessitem magatzems. S'han de llogar. L'Espai Subirachs és de lloguer i també va a càrrec de la família. “El pare era tan conscient que les escultures poden fer *nosa* que en confeccionava per ser penjades a la paret.” La Judit, historiadora de l'art, té catalogades 10.000 escultures del pare, en espais públics o

en cases de col·leccionistes. Subirachs va arribar a ser molt apreciat i cotitzat per institucions, entitats i particulars. L'encàrrec d'esculpir una Passió monumental en una de les façanes de la Sagrada Família va fer revoltar els seus crítics, entre els quals alguns artistes. La Judit i jo no parlem de l'“acció-protesta” que amb el pretext de protegir el temple van organitzar consistent a cridar insults i invectives contra l'escultor, en presència seva. Subirachs ho va patir molt. Segur que la Judit i la família, també. Vull suposar que molts d'aquells vociferants s'estimen més oblidar l'acció inusitada que no els deixa gens bé i que va fer més estimat i conegut Subirachs entre la gent de bona voluntat. “Ve molta gent a visitar l'Espai?” “Alguns grups.” Entenc que poca. La Sala Beckett s'ha establert al carrer Batista, cantonada amb Pere IV. A veure si els espectadors se senten atrets per l'obra de Subirachs. La Sala Beckett ocupa el col·legi on de petit havia anat l'escultor. Davant, hi ha la casa on va néixer. Espai Subirachs, també urbà. Tota una impregnació de l'escultor.